

Manifest for Forum for Madsuverænitet

Vi står midt i adskillige globale kriser og holder liv i et dansk landbrug, der undergraver en grøn, retfærdig fremtid

Vi har mistet kontrollen over vores land, vores mad, vores miljø, og over vores samtid og fremtid. Næsten halvdelen af det danske landskab er dækket af marker, hvor der dyrkes dyrefoder, og omkring 60 % af den danske jord er mestendels ejet af en relativt lille flok individer. Mange af dem er såkaldte "svinebaroner", som leverer deres animalske produkter til en endnu mindre gruppe fødevaregiganter, der efterfølgende sender næsten hele molevitten til udlandet. Samtidig higer vores vandmiljø febrilsk efter vejret, druknet i gylle og andet pis.

Som om det ikke er nok, så beslaglægger det nuværende industrielle animalske landbrug også enorme mængder land i særligt Latinamerika, hvor det ikke er usædvanligt at vores globale medborgere, særligt småbønder og oprindelige folk, mister deres land og livsgrundlag som led i agroindustriens jagt på profit.

Men så må det i det mindste være en god forretning, tænker du? Faktisk er det industrielle landbrug fuldstændig afhængig af fællesskassen og de fælles naturressourcer i form af EU's landbrugsstøtte, lempelige miljøordninger, klækkelig statsstøtte til falske teknologiske fiksfakserier som pyrolyse, biogasanlæg, metanreducerende foddertilsætningsstoffer, samt massive investeringer i forskning, der skal sikre at de kan køre videre og fortsætte business as usual. Med milliardgæld til følge og derfor afhængig af bankernes luner.

Det sker fordi interesseorganisationen Landbrug og Fødevarer m.fl. har haft succes med deres misinformation og lobbyisme. Med nok lobbyister til at mandsopdække hele folketinget, har de vores demokrati i et brydegreb - og de giver ikke frivilligt slip.

Gennem årtierne er den danske jord blevet opkøbt af færre og færre individer og virksomheder i sådan en grad, at nogle forskere mener at den såkaldte "strukturudvikling" - altså centraliseringen i ejerskabet af den danske muldjord - har nået toppen. Vi ser også at udenlandske kapitalfonde i stigende grad spekulerer i vores jord ofte med henblik på at omdanne landbrugsjord til "energijord" eller tilegne sig flere støttekroner ved at forsinke reel klimahandling med "carbon offsets" og lignende.

Det bidrager til det stigende problem, at alt for få unge i dag kan få adgang til at dyrke jorden, samtidigt med at vi står overfor et historisk presserende generationsskifte.

For os er madsuverænitet det ledende princip Det er bydende nødvendigt, at vi skaber en radikal omlægning af vores landbrug og madsystem. Hellere i går end i morgen. Madsuverænitet som ledende princip er en konkret og kritisk prisme at kritisere det eksisterende fødevaresystem og designe morgendagens ud fra. Begrebet beskriver nødvendigheden af, at madproduktionen bliver demokratiseret, så der fokuseres på mad til mennesker, sunde lokalsamfund, autonomi, en levende natur i balance med sig selv og med gode levevilkår for alle væsener. Gennem de sidste år er relevansen af madsuverænitet kun styrket. Fødevarekriser, regionale krige, pandemier, klima- og biodiversitetskollaps. I Danmark er landbruget på alles læber, og vigtige beslutninger bliver taget, men resultaterne er hverken ambitiøse eller seriøse nok.

Vi insisterer på at politisere debatten om udnyttelsen af naturressourcer og produktionen af mad i vores nuværende situation. Landbrugsrelaterede kriser som monopolisering af ejerskab over jord, økologiske systemer ude af balance, umenneskelige arbejdsforhold og manglende adgang til sund og nærende mad er ikke uundgåelige naturtilstande, men dybt politiske, sociale, kulturelle og økonomiske. De efterlader os med politiske valg. Vi kan vælge at demokratisere udviklingen af landbruget i Danmark og vores madsystemer med respekt for folk i andre lande – særligt i det globale syd. Vi kan vælge et alternativ til teknologisk hokuspokus, monopoler og svinefabrikker.

Der er lige nu et globalt momentum for at styrke kampen for madsuverænitet, og Danmark er ingen undtagelse.

Når vi insisterer på madsuverænitet, insisterer vi på, at der er et alternativ. I stedet for et monokulturelt foderlandskab ejet af en lille flok anonyme firmaer, skal vi have et divers og sprudlende kulturlandskab ejet af massevis af regenerative småbønder og borgerdrevne initiativer, der dyrker mad til mennesker.

I stedet for et landbrug som importerer klimaskadelige inputs – f.eks. i form af soja til foder – efterfølgende at eksportere klimaskadelige animalske produkter – skal vi have jordbrug, der er indlejret i de økosystemer, de er en del af, og som først og fremmest brødføder de regionale samfund, som understøtter dem.

I stedet for at benytte enorme mængder kunstgødning, der udvindes fra andres territorier, f.eks. det besatte Vestsahara, skal vi igen have en jord, som summer af liv – også alt det liv vi ikke kan se med det blotte øje.

I stedet for at have et jordbrug, der tillader at prekære udenlandske sæsonarbejdere udbyttes og lever under kummerlige forhold, skal jordbrugere, bønder og ansatte i landbruget have medbestemmelse, og deres fagforeninger skal styrkes.

I stedet for frihandelsaftaler som aftalen mellem EU og MERCOSUR-landene, og i stedet for EU's fejlslagne landbrugspolitik, der aktivt underminerer livet på landet og beskyttelsen af miljøet, skal vi primært producere mad til lokale markeder og ikke til international eksport. Vi skal danne solidaritet med småbønder og oprindelige folk verden over, fremfor at undergrave deres madproduktion og landbrugsbrugssystemer, som vi gør, når vi insisterer på frihandel og globale værdikæder.

Vi er Forum for Madsuverænitet

Vi er del af den globale madsuverænitetsbevægelse. Vi står i solidaritet med madproducenter og borgerdrevne initiativer verden over, der hver dag kæmper for et pluralistisk, retfærdigt, demokratisk og bæredygtigt madsystem. Fra Paraguay til Palæstina, fra Norge til New Zealand, fra Colombia til Korea, fra Zimbabwe til Spanien.

Vi repræsenterer madproducenter, bønder, forbrugere, arbejdere, visionære borgere og grønne stemmer. Vi vil ikke spises af med industrilandbruget og deres lobbyisters destruktive planer for vores fremtid, eller sort/hvide fortællinger der skaber kløfter mellem land og by. Vi ser en fremtid, der ligger i hænderne på de mange, og ikke på de få. En fremtid, der er lokalt forankret og globalt engageret.

Vi insisterer på, at vores madsystemer og vores landbrug er et demokratisk anliggende. Jorden tilhører os alle, og sammen skal vi genvinde suveræniteten over vores landbrugsland. Til gavn for alt levende - både i nutidige og fremtidige generationer.

Underskrevet af:

Amanda Büchert, Global Aktion

Emil Brix, Miljøbevægelsen NOAH

Anders Behrend, Frie Bønder - Levende Land

Freya Skriver Møller, Den Grønne Ungdomsbevægelse

David Oldcorn, Degrowth Copenhagen

Lucia Carriere, Roskilde Økologiske Fødevarefællesskab

Sébastien Verpoorten, Mellemfolkeligt Samvirke

Astrid Andersen og Sophia Wathne, Københavns Fødevarefællesskab

Marco Ernesto Miele, Mellemamerika Komitéen

